

LE JOURNAL BIELORUSSIE
«LA PATRIE»DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND“ВОРГАН БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНА-
ВЫЗВОЛЬНАЙ ДУМКІ

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG „BAEKAUŠCUNA“ („VATERLAND“)

Herausgeber: Wladimir BORTNIK

Postadresse: Die Weissruthenische Zeitung „Baekaušcuna“ („Das Vaterland“),

(13) München 19, Schleissfach 69.

Druck: „LOCOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 8, Rosenheimer Str. 46 a.
Цена паза Нямеччыны: ЗША — 20 цэнтаў, Канада — 20 ц., Ангельшчына — 1 шылінг, Францыя — 20 фр., Вэльгія — 5 фр., Аўстралия — 1 шылінг, Аргентына — 2 пэзо. У іншых краінах раўнавартасць 15 ам. цэнтаў. Цана лётніцкай поштай у заакіянскіх краінах — 30 ам. цэнтаў. — Падвойныя нумары каштуюць падвойна.

Банковое коно: Zeitung „Baekaušcuna“,

Konto Nr. 357-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.

ГАЗЕТА ВЫХОДЗІЦЬ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФЭН.

№ 40 (322)

Нядзеля, 30 верасьня 1956 г.

ГОД ВЫДАННЯ 10

Да пытаньня Беларусаў у Польшчы

У двух папярэдніх нумарах «Бацькаўшчыны» было прысьвачана ладне месца ластоку 26 лютага сёлета, зацеміла: справе арганізаціі і актыўізациі беларускага нацыянальнага жыцця ў сучаснай Польшчы. Там-жэ былі пададзены некаторыя цікавыя камэнтары гэтага на менш цікавага і неспадзяўнага ў ранейшых умовах зъўлішча. Пытанье гэтага мае такую вялікую вагу ў нашым нацыянальным жыцці ды хавае ў сабе нязычайнай цікавы палітычны аспект, што ёсьць патрыйным над ім задзережыца шырэй і глыбле.

Колькі Беларусаў у Польшчы

Як ведама, Беларусы злытінай масай пражываюць у Беласточчыне за выключчынем яе заходніх паветаў, якія зъўліліца часткай беларускай этнографічнай тэрыторыі з нацыянальной съведомым беларускім насельніцтвам. Яшчэ ў перадаеній Польшчы тут беларуская нацыянальная съведомасць стала візыска ся візія Беласточчыны была адной з перадовых акуругаў у беларускай палітычнай і культурнай дзеянасці ў больш спрэядлівай для беларускага руху гады. У часы-ж найбольшага прыгнечанья беларускага нацыянальнага жыцця ў даваенай Польшчы і прымусовай палітыцы, у Беласточчыне кіпела ў розных формах беларуская недэяльная дзеянасць.

Беларускасць Беласточчыны прызнаўвалі і большавікі ды сур'ёзна лічылі ёю. Гэтак пасля заніція савецкай арміі ў верасьні 1939 году Заходній Беларусі, яны ейнай стаіцай зрабілі Беласток, у якім і адбылося ведамае «Народнае Сабранніе» Заходній Беларусі і на якім была аформленая пастаўніца Крамля аб прылучэнні яе да БССР.

Пасля апошняе съветавае вайны Беласточчына, згодна пастановы Ялтанскае канфэрэнцыі, была перададзеная Польшчы. Масква зрабіла падарак Польшчы, каб потым разам зь ім мец і ўсю Польшчу, падобна як гэта яна зрабіла яшчэ ў 1939 годзе з беларускай Вільні, падараваўшы яе Летуве, каб потым апошнюю забраць разам з Вільні. Беларуска-польская мяжа была вызначана на г. зв. лініі Кэрзона з некаторымі мадыфікацыямі на карысць Польшчы.

Аправа Беларусаў у Беласточчыне, як карэннага насельніцтва, вялікай іх колькасці знаходзіцца на г. зв. «зъўярнутых землях» («земе одзыскане») Польшчы і невілікай часткай на тэрыторыі даваенай этнографічнай Польшчы. У гэтых мясцоўсцях Беларусы на жыўцу злытнай масай, але зъўляючыя расьцягнутымі сядром польскага насельніцтва. Яны тут апнуліліся пасля апошняе съветавае вайны на месцы ўмовай паміж урадам БССР і Польскім Люблінскім Камітэтам 9 і 22 верасьня 1944 году аб перасяленіні ў Польшчу жыхароў Беларускай нацыянальнасці. Беларуское насельніцтва Заходній Беларусі, ратуючыя ад паўторнай бальшавіцкай акупацыі ды надзеючыя, што Польшчы ўдасце захаваць некаторыя атрыбуты запраўднай незалежнасці ад Масквы, пытрася вілкырыстала гэтым перасяленіем. У першую чаргу на заход ад лініі Кэрзона хлынули Беларусы каталіцкага веравізанія, якіх і бальшавікі стараліся пазбіцца з Заходній Беларусі і таму тэрлеравалі іхнае перасяленіе, хоць і ведалі, што гэта някія Палякі. Між імі ўдалося перасяліцца на Заход і паважнай колькасці Беларусаў праваслаўнага веравізанія.

Моцна скампліканай ёсьць справа ўстанаўлення колькасці Беларусаў у Польшчы. Гэтай колькасці нельга ніякім чынам устанавіць на падставе беспасярэдніх статыстычных дадзеных, абычым будзе мова нікі. Затое розныя пасярэднія дадзенія даюць мягчымасць. У першую чаргу на заход ад лініі Кэрзона хлынули Беларусы каталіцкага веравізанія, якіх і бальшавікі стараліся пазбіцца з Заходній Беларусі і таму тэрлеравалі іхнае перасяленіе, хоць і ведалі, што гэта някія Палякі. Між імі ўдалося перасяліцца на Заход і паважнай колькасці Беларусаў праваслаўнага веравізанія.

Беларуская газета ў Беластоку «Ніва» з 17 сакавіка сёлета, даючы справа зъўлішчу на зъўлішчу Беларускага Грамадзка-Куль-

турнага Таварыства, які адбыўся ў Беларускім нацыянальнага жыцця ў сучаснай Польшчы. Там-жэ былі пададзены некаторыя цікавыя камэнтары гэтага на менш цікавага і неспадзяўнага ўмовах зъўлішча. Пытанье гэтага мае такую вялікую вагу ў нашым нацыянальным жыцці ды хавае ў сабе нязычайнай цікавы палітычны аспект, што ёсьць патрыйным над ім задзережыца шырэй і глыбле.

Колькі Беларусаў у Польшчы

Як ведама, Беларусы злытнай масай пражываюць у Беласточчыне за выключчынем яе заходніх паветаў, якія зъўліліца часткай беларускай этнографічнай тэрыторыі з нацыянальной съведомым беларускім насельніцтвам. Яшчэ ў перадаеній Польшчы тут беларуская нацыянальная съведомасць стала візыска ся візія Беласточчыны была адной з перадовых акуругаў у беларускай палітычнай і культурнай дзеянасці ў больш спрэядлівай для беларускага руху гады. У часы-ж найбольшага прыгнечанья беларускага нацыянальнага жыцця ў даваенай Польшчы і прымусовай палітыцы, у Беласточчыне кіпела ў розных формах беларуская недэяльная дзеяльнасць.

Анекдоты

Мікола Волаціч у артыкуле «На зъездзе прысутнічала 400 делегатаў ад 143 тысяч беларускага насельніцтва, якое жыве на тэрыторыі Польшчы». Далей, лёнданскі польскі тыднік «Вільны дом» (№ 39 за 23. 9. 1956), апіраючыся на інфармацыю польскай краінскай праўнікі, падаў пасып, падаў: «Беларусы знаходзяцца ў злытніх масах у ўсходній частцы Беластоцкага ваяводства. У беларускіх школах было амаль 5 000 дзіцяці, што прамаўляла б за тым, што Беларусаў сёльцаў 35 000» з разліку, што адно школынае дзіцё прыпадае на 7 чалавек у пазадынскім веку — Аўтар).

Але ёсьць іх значна болей. Некаторыя записіліся Паллякамі, каб усьцерагчыся высыленыя ў Савецкі Саюз. Адзін з касцялісткіх пасярэдніх узяў, што ў польскіх школах было амаль 5 000 дзіцяці, што прамаўляла б за тым, што Беларусаў сёльцаў 35 000 з разліку, што адно школынае дзіцё прыпадае на 7 чалавек у пазадынскім веку — Аўтар).

Анекдоты

Мікола Волаціч у артыкуле «На зъездзе прысутнічала 400 делегатаў ад 143 тысяч беларускага насельніцтва, якое жыве на тэрыторыі Польшчы». Далей, лёнданскі польскі тыднік «Вільны дом» (№ 39 за 23. 9. 1956), апіраючыся на інфармацыю польскай краінскай праўнікі, падаў пасып, падаў:

Анекдоты

Мікола Волаціч у артыкуле «На зъездзе прысутнічала 400 делегатаў ад 143 тысяч беларускага насельніцтва, якое жыве на тэрыторыі Польшчы». Далей, лёнданскі польскі тыднік «Вільны дом» (№ 39 за 23. 9. 1956), апіраючыся на інфармацыю польскай краінскай праўнікі, падаў пасып, падаў:

Анекдоты

Мікола Волаціч у артыкуле «На зъездзе прысутнічала 400 делегатаў ад 143 тысяч беларускага насельніцтва, якое жыве на тэрыторыі Польшчы». Далей, лёнданскі польскі тыднік «Вільны дом» (№ 39 за 23. 9. 1956), апіраючыся на інфармацыю польскай краінскай праўнікі, падаў пасып, падаў:

Анекдоты

Мікола Волаціч у артыкуле «На зъездзе прысутнічала 400 делегатаў ад 143 тысяч беларускага насельніцтва, якое жыве на тэрыторыі Польшчы». Далей, лёнданскі польскі тыднік «Вільны дом» (№ 39 за 23. 9. 1956), апіраючыся на інфармацыю польскай краінскай праўнікі, падаў пасып, падаў:

Анекдоты

Мікола Волаціч у артыкуле «На зъездзе прысутнічала 400 делегатаў ад 143 тысяч беларускага насельніцтва, якое жыве на тэрыторыі Польшчы». Далей, лёнданскі польскі тыднік «Вільны дом» (№ 39 за 23. 9. 1956), апіраючыся на інфармацыю польскай краінскай праўнікі, падаў пасып, падаў:

Анекдоты

Мікола Волаціч у артыкуле «На зъездзе прысутнічала 400 делегатаў ад 143 тысяч беларускага насельніцтва, якое жыве на тэрыторыі Польшчы». Далей, лёнданскі польскі тыднік «Вільны дом» (№ 39 за 23. 9. 1956), апіраючыся на інфармацыю польскай краінскай праўнікі, падаў пасып, падаў:

Анекдоты

Мікола Волаціч у артыкуле «На зъездзе прысутнічала 400 делегатаў ад 143 тысяч беларускага насельніцтва, якое жыве на тэрыторыі Польшчы». Далей, лёнданскі польскі тыднік «Вільны дом» (№ 39 за 23. 9. 1956), апіраючыся на інфармацыю польскай краінскай праўнікі, падаў пасып, падаў:

Анекдоты

Мікола Волаціч у артыкуле «На зъездзе прысутнічала 400 делегатаў ад 143 тысяч беларускага насельніцтва, якое жыве на тэрыторыі Польшчы». Далей, лёнданскі польскі тыднік «Вільны дом» (№ 39 за 23. 9. 1956), апіраючыся на інфармацыю польскай краінскай праўнікі, падаў пасып, падаў:

Анекдоты

Мікола Волаціч у артыкуле «На зъездзе прысутнічала 400 делегатаў ад 143 тысяч беларускага насельніцтва, якое жыве на тэрыторыі Польшчы». Далей, лёнданскі польскі тыднік «Вільны дом» (№ 39 за 23. 9. 1956), апіраючыся на інфармацыю польскай краінскай праўнікі, падаў пасып, падаў:

Анекдоты

Мікола Волаціч у артыкуле «На зъездзе прысутнічала 400 делегатаў ад 143 тысяч беларускага насельніцтва, якое жыве на тэрыторыі Польшчы». Далей, лёнданскі польскі тыднік «Вільны дом» (№ 39 за 23. 9. 1956), апіраючыся на інфармацыю польскай краінскай праўнікі, падаў пасып, падаў:

Анекдоты

Мікола Волаціч у артыкуле «На зъездзе прысутнічала 400 делегатаў ад 143 тысяч беларускага насельніцтва, якое жыве на тэрыторыі Польшчы». Далей, лёнданскі польскі тыднік «Вільны дом» (№ 39 за 23. 9. 1956), апіраючыся на інфармацыю польскай краінскай праўнікі, падаў пасып, падаў:

Анекдоты

Мікола Волаціч у артыкуле «На зъездзе прысутнічала 400 делегатаў ад 143 тысяч беларускага насельніцтва, якое жыве на тэрыторыі Польшчы». Далей, лёнданскі польскі тыднік «Вільны дом» (№ 39 за 23. 9. 1956), апіраючыся на інфармацыю польскай краінскай праўнікі, падаў пасып, падаў:

Анекдоты

На шляху хрысьціянскага рэалізму

У вадным з апошніх нумароў польскага лёнданскага часапісу «Glos Konfederacji» (зь якім мы ўжо свайго часу пазнамілі нашых чытальнікоў) знаходзіцца вельмі цікавы артыкул сп. Стэфана Гонякоўскага «За хрысьціянскі рэалізм». Съмелья выказаваны аўтара, што якімі бязумоўна ён ўсе Палякі змогуць п

У 1954 г. на Беларусі

(Заканчэнне з 2-ой бач.)

Салдат на водпушку без чаргі можа купляць хлеб. Я пайшоў жанчыну з чаргі вывесыці. Цягну за руку, а яна мяне не пазнала, кръгніць, упіраеца. Паслья выйшала. Пайшоў, прынёс бохан. Дык запілакала. Ледзь у ногі на кінулася. Яна двое дзяцей яшчэ мае...

Во да чаго бальшавікі народ давялі!

«Мэдыцына»

Так, савецкая мэдыцына «передавая», няма чаго казаць...

Калі я прыехаў дадому ў 54 годзе, мяне былі апанавануши скулы; увесе карак абсадзіла. Пайшоў я на мэдычную дапамогу. У калгасе мэдэястранейская працаўала, сувязь выпушчаная. Прыйшоў, а яна ня знае, што рабіць зымой. У яе там і лекаў ніякіх няма. Узяла дыль памазала жоўтую скулу ёдам. Вярнуўся дахаты, а бацька аж за галаву схапіўся — карак мне разьнесла, чырвоны ўесь... Тым, якія распытваліся, сказаў, што гэта мяне ў арміі перад ад'ездам салдат «лячыў».

У аптэцы, акрамя соды, нічога й не дастанеш...

«Народ верыць у Бога, а не ў камунізм»

Рэлігію перасыльцу. Церкву малая, новых ня будуюць. На гэтыя, што ёсьць, падаткі вялікія накладаюць. Веруючых шмат. У царкву ходзіць і старыя, і малады; навет некаторыя камсамольскія актыўісты, хаваючыся, у царкву ходзіць. Ну, пэўна-ж, «клычы» (настайнікі ці якія актыўісты) як даведаюцца, то прыбяруць на сходзе або із школы выкінуць.

Ёсьць церквы народныя й дзяржаўныя. Дзяржаўныя — гэта там, дзе святыни камуністы. Ёсьць і гэкткі. Але ёсьць і запрадаўнія святыни.

У 51 годзе на Вялікдзень я сам хадзіў у царкву — за 37 кіляметраў, у Сымілавічы. Народ верыць у Бога, а не ў камунізм. Людзей ў царкве было шмат. Транспарту няма, дык пешкам ідуць — хто як можа. Ідуць таксама ў тых, што ня вераць у Бога. Красыці ідуць, ёсьць ахвота.

Народ святкую ўсе рэлігійныя святыні. Міколу троі святкуюць. На работу нікто ня выходитць. Народ утрымоўвае святароў. Пра бальшавікія святыні нікто ня ведае і ведаць ня хоча. Некаторыя камуністы хрысьціяне сваіх дзяцей у цэрквях.

Народ жыве й думае пасвойму. Легасьце цяптер адплача ён усё гора жыцця, адстогне ўсю боль: ласыне чалавек ня мае права ходзіць на адну мінуту, сవетлую мінуту, у жудаснай імгле цёмнага жыцця?

Іван паправіўся на пасыцелі, зьмяніў палажэнне свайго цела і абвёў паглядамі хату. І толькі што ён прыгатаваўся застагнаць, як на парозе паказалася фігура яго маладой. «І хто же прасіў сюды? Чаго яна тут?» — падумаў Іван і нахмурыўся.

— Галубок ты мой! Што ты выдумаў хварэц? — жалася ліва спыталі яго Магда.

— Нядобра мне, Магда. Мусіць і я пайду за бацькамі, — сказаў Іван. Яму самому там горка стала ад сваіх гэтых слоў, што сълёзы гатовы былі самі паліца з вачэй.

— Ну, што ты выдумляеш? Паправіўся Іванка, — і Магда прылажыла руку да лобу Івана. Йшчэ большы жаль падышы Івана. Хіба ўзяць ды заплакаць? Зараўсці на ўсю хату? Не! падумае, што ён — нюня, плаксівая баба; яшчэ і замуж не зехоча пайсці. А бось так і ходзіць па ўсім яго целе і яму, Івану, так хочацца застагнаць. «Ці застагну, ці не?» — думает Іван. «Ой, скай-бы яна ішла да дому!»

— Мне, Магда, ня так ужо і кепска, — пачаў разваражаць Іван Магду: — паляжу трохі і ўстану.

— Вось маладаец! — сказала Магда і нагнулася, каб пачалаваць хворага. Дрож прафегла па целу Івана, яму стала надта прылемна. Ды Іван ахамянуўся: гэта і ахвота пройдзе стагнаць і аддаца смутку.

— Можа-б табе, Іванка, спарыць гарнушацак малака?

Іван заматаў галаву і паварніўся на другі бок.

Магда колькі мінукін пасядзела маўчиком, як-бы раздумаваючы над тым, — узвалаваць, ці не. На ўсікі выпадак яна нядэймудра губкі і насупіла крыху бровы. Іван незаметна павярнуў галаву і зіркі на яе адным вокам; не — на выпадае так рабіць. Не адварочаваючыся, Іван падніміў руку і палажыў на пляча Магдзе. Гэта было даволі, каб Магда зъмякчэла.

— Паляжы, саколік, а я прыбяру крыху ў хату, — і, узяўшы венік, яна стала падмітаць хату, рабіць парадак, стаўляючы кожную реч на сваё месца, а бедны Іван увесь аж кіпей.

Хлеб трэба зарабляць, а ня ў школу хадзіць

Прапаганда кажа, што ўсе маюць найменш 7 кляс асветы. Брошуць, я сам маю толькі пяць. Працаўальці мусіць пісаць. Маці плакала, выпраўляла ў школу. Бацька пяць год у турме адседзеў за «сацыялістычную маемасць». Быў здаровы, а вярнуўся, дык ледзь хадзіць.

Я служыў у арміі старшиной. У 1955 годзе атрымала памаўненне ў танковую роту: 26 чалавек з 36-га году. Зь іх толькі два чалавекі мелі 7 клясай, а іншыя — 2, 3 або 4 клясы.

Прывидяд прыклад. Падводжку салдата па пратрэту Варашылава, пытаваю: «Хто гэта? Ён чытальнік ня мог, прасыліў «е-ф», а далей дагадаўся, што гэта «ефрайтар». Так і прачытаў міне: «Ефрайтар Варашылаў». І мусіў выясняць яму, што гэта маршал...

Генерал «Чорнага Ката» кіруе савецкімі манзурямі

У чэрвені 1952 году я быў недалёка ад Слоніма на кароткатэрміновым вышкалені. У гоны час, у спэцыяльнай прыстасавані для гэтых мэтаві акрузе, таксама ў раёне Слоніма, адбываўся вялікі манзур Беларускага й Кіеўскага віцэ-акругаў. На першы дзень манзуря, прыблізна каля чацвертага гадзіны пападыў, два чалавекі з «Чорнага Ката» (звычайна там гаворыцца «Чорная Кошка»), пераадзеты ў форму савецкіх ахвіцёў. Пазнайті. Генерал «Чорнага Ката»

жадаў, як патрулі, спынілі машыну генерал-лейтэнанта, камандуючага Беларускай акругай, і пад сілай зброі збраў генерала й яго наставника ад'ютанта з машыны ды з завязанымі вачымі павялі іх у лес. Цераз колькі часін гэтыя партызыны вярнуліся адтуль пераадзеты ў ўніформе двух архістраваных імі савецкіх ахвіцёў і на працягу падзіні гадзіні камандавалі манзурамі. Рабілі ўсё наадварот, але вельмі хітра. Манзуры былі заплінаваныя шырокімі ахвіцёў, якія з бранімі падзіні ахвіцёў звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. Вінкі перарабляліся акцыні падзіні сябе зараз-жа адчуць. Машыны не спраўляліся вазіцца ў санчансці раненых і пабітых і падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся з войстрай зброяй, якія на фронце. Вінкі перарабляліся акцыні падзіні сябе зараз-жа адчуць. Машыны не спраўляліся вазіцца ў санчансці раненых і пабітых і падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

адбываўся звойствіваліся вінчанымі вінчанімі падзіні ахвіцёў. За падзіні гадзіні

Француз аб СССР

Ад Рэдакцыі: Перадрукоўаем у скроце, за газетай «Нью Ёрк Таймс», артыкул ведамага амэрыканскага журнала Сульзбергера.

*

Выдатны вобраз ненармальнага разыўцца савецкае эканоміі, апрацаваны ў Францыі, распаўсяджаеца цяпер шырокая на Эўропе. Гэты анализ быў зроблены Андра Філіпам, прафесарам эканоміі й былым міністрам фінансаў. Філіп наведаў Савецкі Саюз лягасу з дэлегацый францускіх сацыялістых. Яны падарожнічалі шмат, і правілі 20 гадзін, дыскутуючы а надзейных праблемах із сябрамі Прэзыдэнту ЦК.

Філіп адціміў, што ўрэшце ў Савецкім Саюзе распрацоўваючы паважную статыстычную сыстэму. У канды гэтага году, калі ён, будзе апублікованы абыцьны статыстычны зборнік. Ужо цяпер абвешчаныя даволі дакладныя даценія, якія расясіваюць некаторыя хвальшыя ўяўленні. Ён, прыкладам, адзначае, што насельніцтва Савецкага Саюзу складае толькі 200 мільёнаў 200 тысяч — шмат менш, чым сярэдні агульны прыняты лік 220 мільёнаў.

Хрушчоў, як і Сталін, усё яшчэ ўкладае вялічэзную частку дзяржаўнага даходу ў цяжкую прымасловасць. Філіп кажа, што 21% чыстага гадавога даходу ўкладаецца назад кожны год ў цяжкую індустрыю.

Філіп лічыць, што ў выніку гэтага СССР можа асянгнуць узровень Задзіночаных Штатуў вытворчасці сталі калі 1970 году. Аднак, навет калі інвестыціі на зменшэнне — хоць зменшэнне іх больш як праўдападобнае з прычыны крытычнага адставання земляробства — на думку Філіпа трэба 40 год, пакуль савецкі агульны прымасловы патэнцыял прыблізіцца да амэрыканскага.

Францускі навуковец быў здзіўлены асвойці вялізарныя цалінныя аштары ў Савецкім Саюзе — шмат менш, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял прыблізіцца да амэрыканскага.

Францускі навуковец быў здзіўлены асвойці вялізарныя цалінныя аштары ў Савецкім Саюзе — шмат менш, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял прыблізіцца да амэрыканскага.

Выходзяць з університета. Ён кажа, што ў мінулым годзе 800 тысяч асобаў атрымала дыплёмы лекароў ці інжынероў, ды яшчэ 50 тысяч — дыплёмы біялётаў.

Філіп заўважыў вялікі контраст паміж новымі будовамі й аbstaliyanvem, ды абыякавасцю, з якой з імі абыходзіцца. Нядайна збудаваны будынак часта маюць птыкі, нітрывалыя фундаманты. Дамы трэскаюцца, прылады іржавеюць ужо год пасля іхнага выйлёткі.

Страшэнна бюракратыя затрымоўвае навет найбольш неабходныя вытворчыя рынкавыя працэсы. Францускі вучоны бачыць прычыну гэтага ў даўгіх прамавах паміж міністэрствамі. Асабіўка кінулася яму ў вочы паважнасць пала-жынкі ў земляробстве.

Масква спадзівалася, што ўраджай у 1955 годзе будзе на 55—60% большы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Бяручи 1913 год за базу 100, Філіп перадаў, што ўраджай ў Савецкім Саюзе падзяліўся на 55 асобаў; цяпер адна карова прыпадае на 9 асобаў.

Гэткім чынам, тады як савецкая прымасловая вытворчасць каркаламна падымасця, карміць гэтую супердзяржаву земляробства — на думку Філіпа трэба 40 год, пакуль савецкі агульны прымасловы патэнцыял прыблізіцца да амэрыканскага.

Ён кажа, што амбітны плян Хрушчова вялікай колькасцю спынялістых, што

Сібіры праваліўся, хоць туды паслалі 85% усіх трактароў; сялянаў, якія добраахвотна туды едуць, звалінічаюць ад вайсковай службы.

Францускі навуковец лічыць, што разъём большія німаю, як гэта рабіў Сталін, весьці палітыку, супярэчную інтэрэсам сялянства. Армія, якай складаеца ў бальшыні з сялянаў, гэткае палітыкі ніколі не дазволіць.

Філіп прыходзіць да выніку, што савецкая грамадзтва знаходзіцца цяпер у пераходным стане. Ён прадбачае навет, што разъём будзе прымушаны зрабіць змены ў камуністычнай дактрине.

Бальшавіцкая партыя застаецца ў нарадзе усемагутнай элітой, упрыгодаўшай «рэлігійны» кастай. Філіп цытуе слова святога францускага католіка-сацыялістага, які ў гутарцы з Расейцамі сказаў им: «У Францыі мяне лічача зядлым антыглеркам. Але я нідзе на сусцэрэ такога татальнага клерыкализму, якіх ён вашай краіне».

Філіп сказаў, што жыцьцёў ўзровень падавае, што сялянства сацыялістичнага зборніка. Хрушчоў сам прызнаеца, што 80% вісковых хатаў на маюць ні электрычнага сяявіця, ні блігчыя вады. На між 1913 і 1950 годам, рэальны індывідуальны даход у Савецкім Саюзе падняўся толькі на 100 да 123.6. На працягу гэтага часу, у Задзіночных Штатах Амэрыкі ён падняўся на 308.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 мільёны 500 тысяч гектараў, гэта значыць на 25%.

Хоць Філіп адзначае, што ўзровень дабраўбыту ў Францыі шмат ніжэйшы, чым сярэдні агульны прымасловы патэнцыял на 1950 годзе. Аднак ён пабольшыўся толькі на 29% — на гледзячы на то, што пасённая плошча павялічылася на 23 міль